

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבא, כי הווי מייתי טריפתא דבי בנימין קמיה, כי הווי חזי בה טעמא להיתירא, אמר להו: תחזו, דקא שרינא לכו עורבא. כי הווי חזי לה טעמא לאיסורא, אמר להו: תחזו דקא אסרנא לכו יונה.	[רבא]											ק.
כגון דאמר הני רבנן.	רב פפא:										◇	ק.
רב פפא אישתלי, ואמר: כגון הני רבנן, ואיתיב בתעניתא.	[רב פפא]											ק.
לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא הווי קא מתקני מטפחות ספרי דבי רב יהודה, כי מטו מגילת אסתר אמרי: הא מגילת אסתר לא בעי מטפחת.	[לוי בר שמואל ורב הונא בר חייא]										◇	ק.
כי האי גונא נמי מיהזי כי אפקירותא.	אמר להו: [רב יהודה]										◇	ק.
זה הקורא רבו בשמו.	רב נחמן:										◇	ק.
מפני מה נענש גיחזי - מפני שקרא לרבו בשמו, שנאמר (מלכים ב' ח') ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע.	דאמר רבי יוחנן:										!	ק.
עתידי הקדוש ברוך הוא להוציא נחל מבית קדשי הקדשים ועליו כל מיני מגדים, שנאמר (יחזקאל מ"ז) ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה.	יתבי רבי ירמיה קמיה דרבי זירא, ויתיב וקאמר:										◇	ק.
אמר ליה ההוא סבא: יישר. וכן אמר רבי יוחנן											◇	ק.
כי האי גונא מיהזי אפקרותא?	רבי ירמיהו לרבי זירא:										!	ק.
הא האי סיועי קא מסייע לך.	אמר ליה: [רבי זירא]										⚡	ק.
אלא אי שמיע לך - הא שמיע לך:	[רבי זירא]										◇	ק.
עתידי הקדוש ברוך הוא להביא אבנים טובות ומרגליות שהן שלשים על שלשים אמות, וחוקק בהם עשר ברום עשרים, ומעמידן בשערי ירושלים, שנאמר (ישעיהו נ"ד) ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וגו'.	כי הא דיתיב רבי יוחנן וקא דריש:										◇	ק.
לגלג עליו אותו תלמיד, אמר: השתא כביעתא דצילצלא לא משכחינן - כולי האי משכחינן?											◇	ק.
לימים הפליגה ספינתו בים, חזינהו למלאכי השרת דקא מנסרי אבנים טובות ומרגליות, אמר להו: הני למאן? אמרי: עתידי הקדוש ברוך הוא להעמידן בשערי ירושלים.											◇	ק.
כי הדר אשכחיה לרבי יוחנן דיתיב וקא דריש. אמר ליה: רבי, דרוש ולך נאה לדרוש, כשם שאמרת כך ראיתי.											◇	ק.
ריקה, אם לא ראית לא האמת? מלגלג על דברי חכמים אתה	אמר להו: [רבי יוחנן]										◇	ק.
יהב ביה עיניה, ועשאו גל של עצמות.											◇	ק.
(ויקרא כ"ו) ואולך אתכם קוממיות. רבי מאיר אומר: מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון.	מיתבי: [רבי מאיר]										◇	ק.
מאה אמה, כנגד היכל וכותליו, שנאמר (תהלים קמ"ד) אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כויות מחטבות תבנית היכל וגו'.	רבי יהודה:										◇	ק.
כי קאמר רבי יוחנן - לכו דבי זיקא.											◇	ק.
מאי ועלהו לתרופה?											^	ק.
רבי יצחק בר אבודימי ורב חסדא, חד אמר: להתיר פה של מעלה	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]										!	ק.
להתיר פה של מטה.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדומי]										!	ק.
להתיר פה אילמין.	איתמר, חזקיה:										■	ק.
להתיר פה עקרות.	בר קפרא:										■	ק.
לתרופה ממש.	רבי יוחנן:										!	ק.
מאי לתרופה?											^	ק.
לתואר פנים של בעלי הפה.	רבי שמואל בר נחמני:										!	ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
סנהדרין-חלק	מאן דאמר													
כל המשחיר פניו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא מבהיק זיויו לעולם הבא, שנאמר (שיר השירים ה') מראהו כלבנון בחור כארזים.	דרש רבי יהודה ברבי סימון:	■												
כל המרעבי עצמו על דברי תורה בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא משביעו לעולם הבא, שנאמר (תהלים ל"ו) ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.	רבי תנחום ברבי חנילאי:	■												
עתידי הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק מלא עומסו, שנאמר (תהלים ס"ח) ה' יום יום יעמס-לנו האל ישועתנו סלה.	כי אתא רב דימי אמר:	■												
וכי אפשר לומר כן? והלא כבר נאמר (ישעיהו ז') מי מדד בשעלו מים ושמים בורת תכן	אמר ליה אביי:	?												
מאי טעמא לא שכחת באגדתא?	אמר: [רב דימי]	!												
עתידי הקדוש ברוך הוא ליתן לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח) להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא - יש בגימטריא תלת מאה ועשרה הוי.	דאמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:	!	■											
במדה שאדם מודד מודדין לו, דכתיב (ישעיהו כ"ז) בסאסאה בשלחה תריבנה.	תניא, רבי מאיר:	■												
וכי אפשר לומר כן? אדם נותן מלא עומסו לעני בעולם הזה - הקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עומסו לעולם הבא? והכתיב (ישעיהו ז') שמים בורת תכן	רבי:	?												
ואתה אי אומר כן? איזו היא מדה מרובה, מדת טובה מרובה או מדת פורענות? הוי אומר: מדה טובה מרובה ממדת פורענות. במדה טובה כתיב (תהלים ע"ח) ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן האל, ובמידת פורענות הוא אומר (בראשית ז') וארבת השמים נפתחו. במידת פורענות כתיב (ישעיהו ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מיד נכוה אלא, כשם שנותן הקדוש ברוך הוא כח ברשעים לקבל פורענותם - כך נותן הקדוש ברוך הוא כח בצדיקים לקבל טובתן.	[רבי מאיר]	!												
אף הקורא בספרים החיצונים וכו'.	רבי עקיבא:	■												
בספרי מינים.	תנא:													
בספר בן סירא נמי אסור למיקרי.	רב יוסף:													
מאי טעמא?	אמר ליה אביי:													
אילימא משום דכתב ביה לא תינטוש גילדנא מאודניה דלא ליזיל משכיה לחבלא, אלא צלי יתיה בנורא, ואיכול ביה תרתין גריצים.														
אי מפשטיה - באורייתא נמי כתב (דברים כ') לא תשחית את עצה. אי מדרשא - אורח ארעא קא משמע לן, דלא ליבעול שלא כדרכה.														
ואלא משום דכתיב בת לביאה מטמונת שוא, מפחדה לא יישן בלילה, בקטנותה - שמא תפתה, בנערותה - שמא תונה, בגרה - שמא לא תינשא, נישאת - שמא לא יהו לה בנים, הזקינה - שמא הא רבנן נמי אמרוה: אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אשרי מי שבניו זכרים, אוי לו למי שבניו נקבות.														
אלא משום דכתיב לא תעיל דוויא בלבך דגברי גיברין קטל דוויא														
הא שלמה אמרה: (משלי י"ב) דאגה בלבב איש ישחנה.														
ישיחנה מדעתו	חד: [רבי אמי/רבי אסי]	◆	■											
ישיחנה - לאחרים	וחד: [רבי אמי/רבי אסי]	◆	■											
ואלא משום דכתיב מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא אל ביתך														
והא רבי נמי אמרה														
לעולם לא ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנאמר (משלי י"ח) איש רעים להתרועע.	דתניא, רבי:													
אלא משום דכתיב זולדקן - קורטמן, עבדקן - סכסן, דנפח בכסיה - לא צחי. אמר במאי איכול לחמא - לחמא סב מיניה. מאן דאית ליה מעברתא בדיקניה - כולי עלמא לא יכלי ליה.														
מילי מעלייתא דאית ביה דרשינן להו:	רב יוסף:													
אשה טובה - מתנה טובה, בחיק ירא אלהים נתן, אשה רעה - צרעת לבעלה. מאי תקנתיה - יגרשנה מביתו, ויתרפא מצרעתו. אשה יפה - אשרי בעלה, מספר ימיו כפלים.														
העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפיה רבים הושחתו, ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה כניצוץ מבעיר														

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	ק:
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו דורשי שלומך, גלה סודך לאחד מאלף. (מיכה ז' ה') משוכבת חיקך שמור פתחי פיך.													ק:
אל תצר צרת מחר (משלי כ"ז) כי לא תלד מה ילד יום, שמא למחר איננו, ונמצא מצטער על עולם שאינו שלו.													ק:
(משלי ט"ו) כל ימי עני רעים, בן סירא אומר: אף לילות. בשפל גגים גגו, ובמרום הרים כרמו. ממטר גגים לגגו, - ומעפר כרמו לכרמים.													ק:
[סימן: זיר"א רב"א, משרשי"א חנינ"א טובי"ה, ינא"י יפ"ה יוחנ"ן מרח"ם, יהוש"ע מקצ"ר].													ק:
מאי דכתיב (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים - אלו בעלי תלמוד, וטוב לב משתה תמיד - אלו בעלי משנה.	רבי זירא אמר רב:												ק:
רבא אמר איפכא.	[רבא]												ק:
מאי דכתיב (קהלת י') מסיע אבנים יעצב בהם - אלו בעלי משנה, (קהלת י') ובוקע עצים יסכן בהם - אלו בעלי תלמוד.	והיינו דאמר רב משרשיא משמיה דרבא:												ק:
כל ימי עני רעים - זה מי שיש לו אשה רעה, וטוב לב משתה תמיד - זה שיש לו אשה טובה	רבי חנינא:												ק:
כל ימי עני רעים זה אסטניס, וטוב לב משתה תמיד זה שדעתו יפה.	רבי ינאי:												ק:
כל ימי עני רעים - זה רחמני, וטוב לב משתה תמיד - זה אכזרי.	רבי יוחנן:												ק:
כל ימי עני רעים - זה שדעתו קצרה, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו רחבה.	רבי יהושע בן לוי:												ק: